

gået mellem én køber og flere leverandører, er den relevante omsætning køberens samlede indkøb af de af aftalerne omfattede produkter. For licensaftaler beregnes omsætningen som summen af licenstagernes samlede omsætning inden for de produkter, hvortil licensteknologien anvendes, og licensgiverens egen omsætning inden for disse produkter.

(2) Parterne ikke på nogen af de relevante markeder inden for EU har en samlet markedsandel på over 5 pct.

Begge betingelser, dvs. omsætning og markedsandel, skal være opfyldt.

Det skal understreges, at der alene er tale om en formodningsregel. Formodningsreglen vil kunne fraviges ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag.

I relation til omsætningstærsklen på 40 mio. EUR foretages beregningen på baggrund af de deltagende virksomheders samlede salg i det seneste regnskabsår inden for Fællesskabet ekskl. skatter og afgifter af de produkter, som aftalen omfatter. Salg mellem virksomheder, der indgår i samme koncern, fratrækkes.

Hvad angår markedsandelen, skal denne beregnes efter en afgrænsning af det relevante marked.

§ 8, stk. 6

Bestemmelsen svarer til den gældende § 8, stk. 5 (jf. FT 1996/97, tillæg A, s. 3664-3665).

Til nr. 8

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 7.

Til nr. 9

Efter § 10, stk. 1, i den gældende lov har økonomi- og erhvervsministeren kompetence til, efter at have indhentet en udtalelse fra Konkurrencerådet, at udstede gruppefritagelser, dvs. regler om fritagelse fra forbuddet i § 6, stk. 1, for grupper af aftaler m.v., som opfylder betingelserne i § 8, stk. 1. Denne kompetence har ministeren udnyttet i adskillige tilfælde til at beslutte – i bekendtgørelsesform – at Kommissionens gruppefritagelser tilsvarende skal gælde for aftaler, som er omfattet af § 6, og som ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Hvis en aftale m.v. i et konkret tilfælde alligevel har virkninger, som er uforenelige med betingelserne i § 8, stk. 1, har det hidtil været ministeren – efter indhentet udtalelse fra Konkurrencerådet – som har haft kompetence til at inddrage fordelene ved gruppefritagelsen, dvs. træffe en konkret afgørelse om, at den pågældende bekendtgørelse ikke finder anvendelse på nærmere angivne virksomheder.

Efter artikel 29, stk. 2, i gennemførelsesforordningen har konkurrencemyndigheden i en medlemsstat kompetence til at inddrage en gruppefritagelse for medlemsstatens område eller en del heraf, hvis en aftale m.v. i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med artikel 81, stk. 3, og der er tale om et område, der »frembyder alle et særskilt geografisk markeds karakteristika.« I dette sidste ligger, at det relevante geografiske marked kan afgrænses til kun at udgøre Danmark eller en del heraf.

I tilfælde af en parallel anvendelse af forbuddet i artikel 81, stk. 1, og § 6, stk. 1, i konkurrenceloven vil der kunne opstå en situation, hvor det i relation til EU-konkurrencereglerne er Konkurrencerådet, som har kompetencen til at inddrage en EU-gruppefritagelse, mens det i relation til konkurrenceloven er økonomi- og erhvervsministeren, som har kompetencen til at tilbagekalde den tilsvarende »danske« gruppefritagelse, dvs. gruppefritagelsen udstedt i medfør af § 10, stk. 1.

På denne baggrund og for at undgå, at ministeren skal træffe afgørelse i enkeltstager vedrørende konkrete virksomheders forhold, foreslås det, at Konkurrencerådet får en selvstændig kompetence til i konkrete tilfælde at inddrage en gruppefritagelse for de virksomheder m.v., som er involveret i aftalen m.v. I praksis vil dette ske ved en afgørelse fra Konkurrencerådet, hvor de involverede virksomheder i overensstemmelse med forvaltningsloven og konkurrencelovens § 15 a er blevet hørt – og eventuelt tillige har haft foretræde for rådet og dér afgivet mundtligt indlæg. Selve inddragelsen af en gruppefritagelse betyder ikke, at virksomhedernes aftaler m.v. bliver ulovlige. Spørgsmålet om lovligheden af aftalerne vil bero på Konkurrencerådets efterfølgende eller samtidige konkrete vurdering af de berørte aftaler m.v.

Konkurrencerådet kan således træffe særskilt beslutning om, at en gruppefritagelse skal inddrages i en konkret sag, eller rådet kan træffe afgørelse om inddragelse af gruppefritagelsen i sammenhæng med, at der tages konkret stilling til aftalens forenelighed med § 6 og eventuelt udstedelse af et påbud i medfør af § 16. Det forventes, at rådets inddragelse af en gruppefritagelse i medfør af § 10, stk. 2, som udgangspunkt vil ske samtidig med bedømmelsen af aftalens forenelighed med § 6.

En afgørelse truffet af Konkurrencerådet om at inddrage en gruppefritagelse vil kunne indbringes for Konkurrenceankenævnet, jf. lovforslagets nr. 30. Et eventuelt påbud udstedt i medfør af § 16 vil ligeledes kunne prøves af Konkurrenceankenævnet.